

עריכת ברית מילה
לתינוקות ומבוגרים
בחדרי ניתוח
בארץ ובעולם

עלוך ברית אבות פרפראות וסיפורים לברית מילה לפי סדר הפרשיות פרשת חקת

תשפ"ג

מפעולות הארגון

בדיקת צהבת לתינוקות בבית
במכשיר זהה לבית החולים

עריכת ברית מילה לתינוקות.
ומבוגרים בחדרי ניתוח
בישראל ובמדינת חבר העמים

ניתן להשיג את הספרים
"סדר ליל הברית"
"פניני הברית"
"תפילות ומנהגים לברית"

משרד "ברית אבות"
רחוב דברי חיים 6 ביתר עילית
טלפון: 025022814

מהספר פניני הברית

בחירת המוהל והסנדק

פירש הזוהר הקדוש בסוף הפרשה, שעוג מלך הבשן שהיה מילידי ביתו של אברהם, נימול על ידי אברהם אבינו, ומשה רבינו פחד שזכות המצוה תעמוד לו במלחמה נגד כלל ישראל, נמצינו למדים שצריך להתבונן היטב את מי לקחת למוהל וסנדק, וכמבואר בספרים הקדושים שהשפעה של המוהל והסנדק גדולה מאד על הנימול! והיה מעשה בברית שהבית אברהם מסלונים זצ"ל היה המוהל והרה"ק ר' נחום מראחמיסטריווקה זצ"ל סנדק, ואחרי הברית אמר המוהל לסנדק, כשיגדל הילד ידע מה כוחנו, והסנדק ענה לו, מי יודע אם לא אנחנו מה היה קורה. ויש מבארים את הפסוק, ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך, שאחרי שהזכירו אב ואם מזכירים את המוהל שמכניס לידה רוחנית לתינוק. וכן המוהל צריך שיתבונן שהוא שותף ביצירת התינוק, וכך פירש הבן איש חי על הפסוק נעשה אדם, שהקדוש ברוך הוא יחד עם המוהל עושים את התינוק ליצירה שלימה. תפילתנו שנזכה להיות שלוחים טובים ולהשפיע רוחניות וטובה לתינוק ולכל המשתתפים בברית.

בברכה
המוהל הרב אהרן יוסף קרמר

זאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמר. (יט ב) והקשו המפרשים למה כתוב חקת התורה ולא חקת הפרה, ויש לפרש על פי המבואר במדרש (שמות רבה לח ועוד הרבה מקומות) ש-זאת מרמז על ברית מילה, בזאת יבא אהרן אל הקודש. וכמו כן כאן, שמרמז על ברית מילה, ו-חקת הרמז, בחקיקה, שצורת לימוד התורה צריכה להיות שתהיה התורה חקוקה בו, כמו שהמילה חקוקה באדם והכוונה שצורת הלימוד צריכה להיות בחזרה ובשינוי הרבה פעמים עד שיחקק בלבו ולא ישכח לעד, כסימן החקוק על לוח שנשאר לעולם, וכן נאמר שאיסור שכחת התורה היא עד שישב ויסירם מלבו:

זאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמר. והנה (ב"ק נ.) וודאי כל האומר הקדוש ברוך הוא וותרן כו' וותרו חיינו וצריך להבין באיזה כח נעשה זה שהקדוש ברוך הוא יכפה לסטרא אחרא ביד חזקה, ונאמר על פי מה ששמעתי מצדיק אחד על מה שאמרו שטן ואומות העולם מונין את ישראל מה טעם במצוה, דלכאורה מה איכפת להם, אבל באמת מזלייהו חזו כי כשהישראל מחזיקים ומקיימים החקים אין עליהן שום קטרוג לומר מפני מה יושפע להם טובות וברכות והם אינן כדאין ומה טעם יש בזה והקדוש ברוך הוא משיב כי כמו שהם מקיימים גזירותי וחקותי ואין שואלני טעם לדבר על כן אני מוכרח להשפיע להם בלי טעם וזה שכתוב פה (דברים ד) כי הוא חכמתכם וכו' אשר ישמעון כל החקים. שאתם מקיימים מצות הבורא אף על פי שאין יודעין טעם לדבר ואמרו רק עם חכם ונבון וכו' כי על ידי זה יודחו לכל המקטריגים ואמר על זה כי מי גוי גדול אשר לו אלקים קרובים. שהקדוש ברוך הוא שומע ומקשיב לתפילתם למלאות שאלתינו ברחמים והיינו רק בשביל קיום החקים ואף על פי שאינן זכאין, ולכך נאמר בכל קראינו אליו, והיוצא לנו מזה שמצות אלו גורמין טובות הרבה, וכמו כן שעל ידי

המילה זוכין לגאולה ולפרנסה כמו שנתבאר לעיל, וגם הקדוש ברוך הוא נותן להם בלא שאלת הטעם, וזה שכתוב זאת ברית חקת התורה. היינו מצות ברית מילה צוה הקדוש ברוך הוא לאמר שזהו חקה בלא טעם, שנקרא גם כן חק בשארו שם, זוכין לחיים בדמיון חיי, ועל כן סיים לעיל קדשי בני ישראל וכו' ולא תמותו כמו שכתוב בעוללות אפרים: (מראה יחזקאל)

וישמע הכנעני וגו' וילחם בישראל. (כא א) נראה שבא להלחם אחר ששמע הסתלקות ענני כבוד, כי כבר ידע מתוקף גבורת ישראל ואי אפשר להלחם עמהם, אך במדבר לא מלו דלא נשיב רוח צפונית והטעם דלא נשיב דלא לבדור ענני כבוד ואם כן שפט הכנעני עכשיו שאין ענני כבוד יהיה רוח צפונית ועל כן ימולו עצמן, כי מהיכי תיתי יעצלו שעה אחת מבלי להימול ועל כן מיהר לבוא כי כאשר נימולים והם חלושים והיותם כואבים בקל ילחמו במ וינצחם כמעשה בני יעקב בעיר שכם: (תפארת יהונתן)

וידבר העם באלקים ובמשה. (כא ה) החתם סופר הביא ממה שנאמר ביהושע כל העם היוצא ממצרים וגו' מתו במדבר וגו' כי מולים היו כל העם היוצאים וגו' אותם מל יהושע. נראה כאלו תלו מיתת היוצאים בכי מולים היו. והיינו כי הלא לא מתו אלא מחטא לשון הרע שהוציאו רבה על עצים ואבנים, ומזה יש ללמוד בקל וחומר גדול פגם של מדבר לשון הרע על ה' ועל משיחו, אם כן לכאורה יותר היה ראוי לעונש דור האחרון שבהם סוף מ' שנה, דכתיב וידבר העם באלקים ובמשה. גם כי באמת נענשו בנחשים השרפים, מכל מקום היה עונשם קל, ומיד ריחם עליהם הקדוש ברוך הוא על ידי נחש נחושת של נס, והלא יפלא הדבר. והאמנם נראה הטעם, כי ברית הלשון וברית המעור משותפים ומצורפים, והמקודש בברית המעור ונימול, הוא פוגם פגימה רבה על ידי לשון הרע, מה שאין כן מי שלא זכה לברית המעור, אין פגימתו בלשונו פוגם כל כך, על כן מתו כל העם היוצאים בדברם רק על עצים ואבנים, כי מולים היו כל העם היוצאים. והיה פגימתם עושה רושם עצום, מה שאין כן הילודים במדבר לא מלו ולא הגיע פגימת לשונם כל כך אפילו בדברם באלקים ובמשה ואותם מל יהושע: (דרשות חת"ס רע"ב ב)

אז ישיר ישראל. (כא יז) אז ישיר. בזכות המילה נעשה להם נס זה בדם, לכך בתחילה (בתחילת המילה רמזו) אז בגימטריא ח' כנגד ח' ימי מילה, וזהו אשד הנחלים. סופי תיבות דם, בשביל שפיכות דם כנחלים, וגם אשד לשון שפיכה, הנחלים. אותיות חן מילה, הרי בזכות מילה היה: (חתן דמים)

אז ישיר ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו לה. נראה לרמז כי ידוע ג' דברים חסרונן הוא יתרון והם צדקה ומילה וענוה, כי בצדקה אמרו מלח ממון חסר ובענוה מאן דאיהו זעיר איהו רב והמילה נראה מכחיש כח המוליד אבל אדרבה המילה פרים ורבים יותר, וידוע כי ראש הגוייה הוא הנקרא אבר בסתם והוא הנקרא באר אותיות אבר כי הוא באר מים חיים להוציא משם בנים ותולדות חיים וקיימים, וזה שכתוב אז ישיר ישראל את השירה הזאת. רצה לומר שירה של המילה שנקראת זאת כנוצר במדרש עלי באר. אל תחשובו שזה החסרון שכורת הערלה ממנה הוא מוריד כוחו ומחלישו אלא אדרבה עלי באר. שהחסרון הזה גורם לו יתרון ועליית כח יען כי ענו אותיות ענו הוא הדומה לה למצוה הזאת שגם שם תמצא בענין בחוש הריאות דמאן דאיהו זעיר איהו רב דנמצא החסרון הוא גורם היתרון, ועל דרך זה פירשנו בסיעתא דשמיא רמז הכתוב (תהלים קלו) שבשפלינו זכר לנו. כי על ידי שזכינו לענוה זכינו לזכר שנקיים בו מצות מילה כי הם דומים זה לזה וחד טעמא אית להו ודו"ק: (מלאך הברית)

אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו. (כא לד) ופירש בזוהר הקדוש שמשה רבינו פחד מאות הברית שהיה בעוג, שנימול עם אברהם אבינו כיון שהיה מילידי ביתו, ולכן פחד שתעמוד לו זכותו, והראיה, שחי כל כך הרבה שנים, וגם עוג שמח, שאמר שהוא נימול לפני יצחק, ולכן יצליח במלחמה, ועל זה אמר לו ה', אל תירא אותו. שכיון שלא שמר את אות הברית, נתתיו בידך. וזה לשון הזוהר הקדוש, ויאמר ה' אל משה אל תירא אותו. תרין אותו אינון שלימין באורייתא בתרין ווי"ן חד דא וחד עד דרוש אחיך אותו. מאי טעמא, בגין דאינון אות ממש, עד דרוש אחיך. אחיך ממש אותו דבעי לפרשא ההוא אות דההוא אבידה, אוף הכא, דין אותו, דא עוג דאתדבק באברהם, ומאנשי ביתיה הוה, וכד אתגזר אברהם מה כתיב וכל אנשי ביתו וגו'. דא עוג דאתגזר עמיה וקביל האי את קדישא, כיון דחמא עוג דישראל מקרבין גביה, אמר, הא ודא אנא אקדימנא זכותא, דקאים לון ודא שוי לקבליה. ביה שעתא דחיל משה, היך יכיל לאעקרא רשימא "דרשים אברהם", אמר ודאי הא ימינא דילי מית דהא ימינא בעיא להאי...מיד אמר קודשא בריך הוא, אל תירא אותו. לא תדחל לההוא את דיליה, ואפילו לימינא לא איצטריך, כי בידך נתתי. שמאלא דילך יעקר ליה מעלמא, דהא הוא פגים רשימא דיליה, ומאן דפגים להאי את אתחזי לאתעקרא מעלמא...עכ"ל:

ר' פישל סופר הביא, שמעתי מפה קדוש אמו"ר זצ"ל, בלמדנו סוגיא דסימנין דאורייתא, (בבא מציעא כז:) תא שמע עד דרוש אחיך אתו. וכי תעלה על דעתך שתחזירנו לו קודם שידרשנו, אלא עד שתדרוש את אחיך אם רמאי הוא או לא, מאי לאו בסימנין, שמע מינה סימנין דאורייתא. ופירש על דרך דרוש דזה משתמע מן הפסוק עד דרוש אחיך אתו. זאת אומרת שתדרוש ממנו אותו כלומר הסימן שלו...אותו הכוונה על אות המילה וכמבואר בזוהר הקדוש...וזה גם כן כוונת הכתוב שנאמר בעוג, מפני שהיה עוג מהול, היה משה מתיירא ממנו פן תעמוד לו זכות מילה, ועל זה אמר הקדוש ברוך הוא, אל תירא אתו. רצונו לומר, אות ברית מילה שלו. ואני הוספתי נופך משלי המשך הפסוק, למה לא תתירא מזכות המילה שלו, על זה השיב הכתוב כנותן טעם "כי בידך נתתי אתו" כלומר המילה לבד בלי מצוה, כמו ערבי מהול אינו אות על בריתו של הקדוש

ברוך הוא עם זרע אברהם, רק מילה לשם מצוה יש בה זכות, וזו לא נתנה הקדוש ברוך הוא רק לנו בני ישראל, וזה שאמר הכתוב, כי בידך נתתי אתו. דייקא, דוקא בידך נתתי אות זו של ברית קדש וזכותה רק לנו: (עטרת פז)

אל תירא אותו. בזה"ק (קפד.) דא עוג דאתדבק באברהם ומאנשי ביתיה הוה וכד אתגזר אברהם וכו' דא עוג דאתגזר עמיה וקביל האי את קדישא וכו' ביה שעתא דחיל משה היך יכיל לאעקרא רשימא דרשים אברהם אמר ודאי הא ימינא דילי מית דהא ימינא בעיא להאי וכו' אמר הקדוש ברוך הוא אל תירא אותו לא תדחל להווא את דיליה וכו' כי בידך נתתי שמאלא דילך יעקר ליה מעלמא דהא הוא פגים רשימא דיליה, ע"כ. ויש להבין במה שאמר ימינא בעיא להאי אדרבה בכל מקום ימין מקרבת, ונראה דהנה אברהם איש חסד שהשפיל את עצמו ממדרגתו ועסק לקרב את כל העולם תחת כנפי השכינה ואפילו אנשים פחותים שכסבור ערביים הם שמשתחוים לאבק רגליהם היה רץ אחריהם להכניסם לביתו והשפיע להם לקרבת ולגיירם, על כן זכה שתהיה קדושה עליונה חופפת גם בפרטי אבריו הגשמיים, ועל כן ניתנה לו מצות מילה שהיא להשלים הגוף שיהיו בו שלש האותיות של השם שגם הגוף יהיה מרכבה לשם השם, וכמו כן אנשי ביתו נמולו אתו עד שחלה קדושה גם על אבריהם הגשמיים, ומזה דחיל משה מאחר שגם אבריו הגשמיים יש בהם צד קדושה וכל דבר רע וסטרא אחרא שיש בהם יותר נצוצי קדושה הם חזקים יותר ויותר, והיה סבור משה רבינו עליו השלום כי נצרך ליה ימינא להאי, היינו לפי מה שכתב האר"י ז"ל על מה שאמרו ז"ל (ברכות נח.) נתן עיניו בו ונעשה גל של עצמות דהיינו שנצוצי הקדושה שהיו ברשע נמשכו אחר רב הקדושה, כי טבע החלק להיות נמשך אחר הכלל ונשאר הרשע ריק מנצוצי הקדושה על כן נעשה גל של עצמות, יע"ש: (שם משמאל)

אל תירא אותו. ופי' בזוהר שהיו מתייראים מאות מילה שניתן בבשר על ידי אברהם אבינו עליו השלום שהיה מבני ביתו שנימולו אתו, ויש ללמוד מזה מוסר השכל שצריך לחפש בחבירו כל מדה טובה שנמצא בו ויחשבנו בעינינו בכל מיני החשיבות שיש בה במדה זו אצל חבירו, לא די שהיו מתייראים שהיה נימול אף גם זאת משום שנתנה בו על ידי אברהם אבינו עליו השלום, ועוד יש ללמוד מזה עד כמה צריך להבין להשתדל שיהיה נעשה מצות מילה על ידי היותר הגון שיוכל למצאו: (שבט מיהודה)

הסיבה ש**משה פחד מעוג מלך הבשן** היתה כיון שנימול יחד עם אברהם אבינו והיה לו כח המילה מה שאין כן בני ישראל לא היו אז נימולים וכדכתיב (יהושע ה) וכל העם הילודים במדבר בדרך בצאתם ממצרים לא מלו וגוי ולכן גם כשרצה משה רבינו לנצח את כוחו של עוג היה זה על ידי דמחיה בקרסוליה וכדאיתא (בברכות נד:): היינו שהיכהו ברגלו בכח המילה ובוה החליש כוחו נגד בני ישראל: (פני מנחם)

ימי הילולא של צדיקים בשבוע זה

הרה"ק ר' ברוך בהרה"ק ר' יצחק מיאמפאלי זי"ע	יום ראשון כ"ט סיון
התנא רבי חנניא בן עקשיא	
הרה"ק ר' יחיאל יעקב בהרה"ק ר' אלעזר מקאזניץ זי"ע	יום שני ל' סיון
הגאון ר' שלמה ב"ר יהודה אהרן קלוגר זיע"א	א'דר"ח תמוז
הרה"ק ר' מאיר מקרעטשניף זצ"ל בהרה"ק ר' מרדכי מנדבורנא זי"ע	
היום נימול אברהם אבינו (לפי השיטה המובא בתוספות השלם)	
יוסף הצדיק בן יעקב אבינו ע"ה	יום שלישי א' תמוז
הרה"ק ר' קלונימוס קלמן ב"ר אהרן (מאור ושמש) זי"ע	ב'דר"ח תמוז
הרה"ק ר' שלמה בהרה"ק ר' מאיר נתן מבאבוב זי"ע	
הרה"ק ר' נחמן ב"ר יצחק מהורודנקא זי"ע	יום רביעי ב' תמוז
הרה"ק ר' אברהם (המגיד מטריסק) בהרה"ק ר' מרדכי מטשרנוביל זי"ע	
האדמור מליובאוויטש הרה"ק ר' מנחם מנדל שניאורסון בהרה"ק לוי יצחק זי"ע	יום חמישי ג' תמוז
הגאון ר' שניאור קוטלר זצ"ל	
רבינו יעקב תם מרבתינו הראשונים	יום שישי ד' תמוז
הרה"ק ר' פנחס הורוויץ בעל ההפלאה זי"ע	

עובדות וסיפורי צדיקים מבעלי ההילולא בשבוע זה

הכיר צורת אליהו הנביא מהברית

פעם אחת סיפר הרה"ק ר' מאיר מקרעטשניף זצלה"ה לבנו אדמו"ר הזקן מוה"ר אליעזר זאב זצלה"ה האיך שהיתה לו התגלות הראשונה של אליהו הנביא, ותוכן דבריו בזה הלשון, בוא ואספר לך גופא דעובדא היכי הוה, פעם כשהייתי סנדק על איזה ברית מילה וכשישבתי על הכסא ראיתי שאחד נדחף לי ביני ובין המוהל והיה לי לפלא גדול מי הוא זה ואיזה הוא אשר ידחף ויכנס ביני ובין המוהל בעת המילה ותיכף נפל ברעיוני שזהו בטח אליהו מלאך הברית, ומאז כבר לא הורדתי את עיני מהאיש הקטן הזה עם שטריימיל הקטן שעל ראשו, וגם נתן רמז על צורתו הקדושה איזה צורה שהיה לו לאליהו זכור לטוב אז: (רזא דעובדא)

העביר מוהל כי לא החשיב כל כך מצות המילה

בגלילות באבוב היו שני מוהלים והסכימו ביניהם לימול בסירוגין היינו שאחד מהם ימול בברית אחת והשני בברית האחרת, פעם נולד בכפר הסמוך בן זכר ויום המילה חל ביום א' דפסח ביקש המוהל שהגיע תורו את המוהל השני שישע הוא במקומו להכפר בערב יום טוב יען חפצו עז לחוג עם משפחתו בליל התקדש חג והשני הסכים בתשואת חן, כשהגיעו הדברים לרבנו (הגה"ק מהר"ש זי"ע) העביר את המוהל הראשון מלשמש בשכינותו באומרו, אם המצוה הקדושה הזאת לא חשובה כל כך אצלו עד שיקר בעיניו ביותר לחוג עם משפחתו הרי שזלזל במצוה נשגבה זו הלכך אינו ראוי לעסוק בה עוד, יען קלה היא בעיניו: (תהלת חיים)

אפשר לתת מתנה לחתונה עד שעושים ברית

כ"ק מרן מהר"ש מבאבוב זצ"ל נהג היה ליתן לכל חתן כוס של כסף לדורן דרשה ולברכס בברכת כוס ישועות אשא, סיפר הרה"ח ר' אשר זעליג גאלדמאן שליט"א, אחר החתונה שלו לא אסתייע מילתא לקבל דורן דרשה מאת רבינו, רק אחר שנה ויותר הגיע שליח מאת רבינו ליכנס אל הקודש פנימה לקבל הדורן דרשה, ורבינו זצ"ל כמתנצל על איחור נתינת הדורן דרשה אמר, אינדרהיים האט מען געזאגט שעד שלא עשו ברית יש עוד זמן ליתן דרשה געשאנק: (חדותא דמלכה)

המלאך רפאל מביא רפואה

הגאון ר' שלמה קלוגר, (מובא בחפץ חיים על התורה) ביום שבא לבראד לקבל את הרבנות נתכבד בסנדקאות, ואבי הילד היה מסוכן וכבר היה גוסס וציווה הגאון ר' שלמה קלוגר להכניס הילד בבריתו של אברהם אבינו מיד, ואמרו לו אנשי בראד שמנהגם במקרה כזה להמתין ולקרוא את הנוולד על שם אביו, אולם הגאון ר' שלמה קלוגר לא שמע להם ומלו הילד ומיד הוטב לאביו ונתרפא והיו האנשים תמהים ואומרים בעל מופת הוא רבינו, אמר להם הגאון ר' שלמה קלוגר סמכתי יתדותי על דברי חז"ל (הובא ברש"י בראשית יח) ורפאל שרפא את אברהם הלך משם להציל את לוט, לכאורה יש לדקדק למה הלך רפאל להציל את לוט היה לו להקדוש ברוך הוא לשלוח מלאך אחר אלא שלוט לא היה ראוי לשלוח מלאך מיוחד בשבילו וכיון שרפאל בא בשביל אברהם אבינו לרפאותו אמר לו הקדוש ברוך הוא שאגב אורחא ילך גם להציל את לוט, וכן אבי הילד לא היה כדאי שיבוא אליהו בשבילו לרפאותו אלא כיון שבא בשביל התינוק לברית המילה הלך אליהו הנביא וריפא גם את אבי הילד, כך שמעתי, ואני אומר שאולי היתה לו כוונה אחרת לפי דברי העוללות אפרים שבשעת ברית מילה כשהתינוק בוכה יפה להתפלל כי קולו עולה לשמים בלי מונע מכל קליפה ועל ידו מתקבלות כל התפילות, ולכן ציווה להכניסו לבריתו של אברהם אבינו תיכף ומיד כדי להתפלל בשעת המילה בעד החולה אבי הילד, ופה בעיר קדשנו נוהגים להתפלל בעד חולה ועושים מי שברך לחולים בשעת הברית גם כן לכוונה זו כי השעה מוכשרת ועת רצון היא לשמוע תפילה: (בית ישראל קמא)

לעילוי נשמת ר' יעקב צבי ב"ר יצחק מאניס ז"ל הולצמן

בעת שמחה בעת בקשה כשצריך ישועה

היו שותפים במצוות המילה

ליהודים "מבוגרים" עולי חבר העמים

שהבריתות נעשים בחדרי ניתוח,

עלות כל ברית 3600 שקלים לשלם לחדר הניתוח

ובזכות זה תראו נחת מכל יוצאי חלצכם, אמן.

ברית אבות: רחוב דברי חיים 6 ת.ד. 3044 ביתר עילית טלפון: 025022814

ניתן לתרום בנדירים פלוס על שם ברית אבות